

get er Procenten $12\frac{1}{2}$ sat ind, og der er, saa vidt jeg husker, allerede i Betænkningen eller i alt Fald ved Ordførers Udtalelser gjort opmærksom paa, at dette Tal kun er skønsmæssigt sat. Landstingets Venstre er gaaet ud fra den samme Grundopfattelse, som vi havde her i Folketinget, nemlig at Afgiften skulde indbringe væsentligt det samme Beløb, som af Regeringen foreslaaet, men kun indvindes ved andre Fremgangsmaader end efter Regeringens oprindelige Forslag. Ved nu at fastsætte Procentsatsen $12\frac{1}{2}$ mener man, at man har ramt omtrent det rette Tal. Derom kan der naturligvis tvistes. Da det endnu ikke er lykkedes Regeringen at tilvejebringe Oplysninger om Skibsfartens Nettofortjeneste, er og bliver det en Skønssag, men jeg lægger en Hovedvægt paa, at dette Tal er fastsat ud fra det Synspunkt, at Afgiften skulde indbringe et lignende Beløb som efter Regeringens oprindelige Forslag.

Jeg har under Forhandlingerne i Landstinget lagt Mærke til, at saavel den ærede Ordfører der som den højtærede Minister udtalte Sympati for en Overenskomst med Rederne, saa at sige i den ellefte Time, om denne Sag. Den ærede Ordfører meddelte, at der i Udvalget var blevet gjort Forsøg paa at opnaa en saadan Overenskomst, og den højtærede Minister sagde udtrykkeligt, at han nærede Sympati for saadanne Bestræbelser. Denne Sympati, tror jeg, deles her i Tinget, og jeg tror, at man her med Glæde vilde medvirke til, hvis det skulde være muligt, endnu i den ellefte Time at naa en Ordning, der for Samfundet havde en lignende Værdi som den, der her tilstræbes, eller maaske en større, men som kunde naas ved at ændre Fremgangsmaaden efter Overenskomst med Rederne. Jeg skal ikke kunne udtale nogen Mening om, hvorvidt et saadant Resultat kan naas, men jeg henter fra Ministerens Udtalelser i Landstinget den Tro, at ogsaa han vil være villig til at medvirke til en saadan Overenskomst.

I Henhold til disse Udtalelser skal jeg anbefale mine ærede Meningsfæller her i Tinget at stemme mod det Ændringsforslag, der tilsigter at føre Lovforslaget tilbage til Folketingets tidligere Affattelse. Vi maa stemme derimod, fordi det indfører Principper, som vi vedblivende er afgjorte Modstandere af, nemlig Princippet om Bruttoafgiften og om, at Ministeriet alene skal raade for det betydelige Beløbs Anvendelse. Derimod

vil vi, da alt nu tydeligt stiler mod Fællesudvalg, og da ogsaa vi vil bidrage til, at Sagen hurtigst muligt kommer der, trods vor principielle Modstand mod vigtige Punkter i Lovforslaget, saaledes som det af Flertallet foreslaas affattet, ved den endelige Afstemning stemme for at sende det over til Landstinget som et sidste Skridt under dets Vandring mod Fællesudvalget.

Foss: Da det konservative Parti i Folketinget i Modsætning til de andre Partier ikke har stillet noget positivt Forslag i denne Sag, vil jeg gøre nogle faa Bemærkninger i Anledning af dette Lovforslag, som nu er oversendt fra Landstinget, og som foreligger til Afgørelse. Jeg skal dog under Hensyn til hele Situationen gøre det meget kort.

Det synes, som om den hele Situation i Verden har foraarsaget en betydelig Omvæltning i alle Begreber, hvad ogsaa giver sig til Kende ved denne Sags Behandling. Men i den brogede Samling af Motiver, som behersker denne Sags Stilling, kan man dog med Lethed skelne tre. Det ene Motiv er Ønsket om at skaffe Staten en Indtægt ved en Skat paa den danske Skibsfarts ekstraordinære Indtægter. Det gaar paa den ene Side ud fra Statens Trang til Indtægter og paa den anden Side ud fra de ekstraordinære Indtægter, som den danske Skibsfart har. Det andet Motiv er Ønsket om at afhjælpe de høje Fragters Indflydelse paa Priserne, og det tredje Motiv synes at være Ønsket om en Retfærdighedshandling i Anledning af den Særbyrde, som ved Maksimalprisen paa Korn er lagt paa Landbruget. Hvad Spørgsmaalet om en Skat paa de ekstraordinære Indtægter angaar, vil jeg sige, at naar denne Sag ses for sig selv, burde Løsningen sikkert gaa i Retning af en Skat paa alle Erhverv, paa alle Aktieselskaber og paa alle private, som har store Indtægter. Hvis man, som de andre politiske Partier har erklæret sig villige til, ved denne Lejlighed indfører en Særbeskatning paa et enkelt Erhverv, indfører man i vor Skattelovgivning et nyt Princip; det er et Brud med Fortiden, og det er utvivlsomt en Fare for Fremtiden. Denne Gang vil man tage Pengene fra de store ekstraordinære Indtægter, som Skibsfarten har. Men man kunde spørge: Vil man næste Gang tage dem f. Eks. fra Kvægavlens? Hvis vi ser paa Kvægavlens og dens Resultater, tror jeg ikke, man begaar nogen Fejl ved at sige, at det